

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců a Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobkyně **F. A. spol. s r.o., IČO:** , se sídlem Š., Ch., zastoupené Mgr. Kryštofem Mannem, advokátem se sídlem Na Ořechovce 15, 162 00 Praha 6, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2015, č. j. 25786/15/5100-31461-700796,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou osobně na podatelnu Krajského soudu v Praze dne 14. 10. 2015 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2015, č. j. 25786/15/5100-31461-700796 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl její odvolání proti platebnímu výměru Finančního úřadu pro Středočeský kraj, územního pracoviště v Č. (dále jen „finanční úřad“) ze dne 7. 1. 2015, č. j. 275865/15/2106-70462-202234, a toto rozhodnutí potvrdil. Uvedeným platebním výměrem finanční úřad vyměřil žalobkyni zálohu na daň z nabytí nemovitých věcí ve výši 145.200,- Kč a daň z nabytí nemovitých věcí v téže výši v souvislosti s prodejem pozemku žalobkyně p. č. v k. ú. a obci Č. společnosti C., a.s., IČO: , na základě kupní smlouvy ze dne 21. 2. 2014.

V první řadě soud přistoupil k posouzení včasnosti žaloby.

Podle § 72 odst. 1 s. ř. s., žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Podle § 72 odst. 4 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty pro podání žaloby prominout.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky jejího zástupce dne 13. 8. 2015. Ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. je dnem, který určil

počátek lhůty, den 14. 8. 2015, neboť je to den následující poté, co došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty, a tato lhůta proto podle žalobkyně skončila dne 14. 10. 2015.

S touto argumentací žalobkyně se soud nemůže ztotožnit. Již ze samotné formulace odst. 1 ustanovení § 40 s. ř. s. (jazykový výklad) je zřejmé, že den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek běhu lhůty, se liší od prvního dne lhůty. První den lhůty je totiž vždy až dnem následujícím. Odst. 2 ustanovení § 40 s. ř. s. přitom při určení posledního dne lhůty vychází z označení dne, který určil počátek lhůty, nikoliv z označení (následujícího) prvního dne běhu lhůty. Při stanovení posledního dne lhůty je tedy nutno vyjít z označení dne 13. 8. 2015, kdy došlo k události, která určila počátek lhůty, tj. k doručení napadeného rozhodnutí. V tomto směru je třeba žalobkyni odkázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu vztahující se k výkladu ustanovení upravujících počítání běhu lhůty k podání správní žaloby (např. rozsudky ze dne 9. 2. 2005, č. j. 1 As 34/2004-84, publikován pod č. 657/2005 Sb. NSS, ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 44/2006-57, ze dne 31. 10. 2011, č. j. 3 Ads 30/2011-52, či ze dne 16. 4. 2013, č. j. 6 As 55/2012-51), která potvrzuje správnost výkladu odpovídajícího jazykovému vyjádření ustanovení § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.

Posledním dnem pro podání žaloby tak bylo úterý dne 13. 10. 2015, nikoliv středa dne 14. 10. 2015. Žaloba však byla podána právě až ve středu dne 14. 10. 2015, tj. dva měsíce a jeden den po doručení napadeného rozhodnutí a tedy jeden den po uplynutí dvouměsíční žalobní lhůty. Je tak zřejmé, že žalobu je nutno odmítnout pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (výrok I.).

Druhým výrokem tohoto usnesení bylo rozhodnuto o nákladech řízení, a to v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Bude-li zbytek soudního poplatku doplacen dříve než usnesení nabude právní

moci, soud toto usnesení zruší (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích).

V Praze dne 19. října 2015

Olga Stránská, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Alena Léblová